

શાલી રૂપાનાન પરિવારનું

જુન ૨૦૨૨

પ્રતિ પ્રત ભાવ : ₹ ૨૦/-

અક્ષમ એ કરાપોરા

સંપાદકીય

મિત્રો,

રસવારથી રાત સુધી આપણે ઘણાંંય લોકોના સંપર્કમાં આવીએ છીએ. જેમ કે આપણા ફેન્ડરસ, ફેમિલી, ટીચર્સ, જતજાતની સર્વિસીસ આપનાર વ્યક્તિઓ વગેરે. પણ શું આપણા દિલમાં સહુ માટે એકસરખો રિસ્પેક્ટ રહે છે? ઘણી વાર આપણે એમને મનમાં નીચા ગણતા હોઈએ છીએ અથવા તો ઘણી વાર વાતોમાં એમને નીચા પાડતા હોઈએ છીએ. જો કોઈ આપણી સાથે આવું કરે તો આપણને ગમે? ના! તો આપણાથી કોઈની સાથે એવું કરાય?

કોઈને નીચા ગણતાને કયારેય ખરી સફળતા પ્રાપ્ત થાય નહીં. સફળ વ્યક્તિઓનું એક એવું વિરોધ લક્ષણ છે જે એમને સફળતાના રિઝર્વ પહોંચાડે છે. ચાલો, આ અંકમાં એ વિરોધ લક્ષણની સમજા પ્રાપ્ત કરીએ અને સાથે-સાથે બધા માટે આદર અને રિસ્પેક્ટ જળવાઈ રહે તે માટે જ્ઞાનીની દાખિ સેટ કરીએ.

- ડિમાલ મહેતા

બિંગા ઓર સ્મોલ, રિસ્પેક્ટ ઓરલ

Editor : Dimple Mehta

Printer & Published by

Dimple Mehta on behalf of
Mahavideh Foundation
Simandhar City, Adalaj - 382421,
Ta & Dist - Gandhinagar.

Owned by
Mahavideh Foundation
Simandhar City, Adalaj - 382421,
Ta & Dist - Gandhinagar.

Printed at
Amba Multiprint
B-99, GIDC, Sector-25,
Gandhinagar - 382025.

Published at
Mahavideh Foundation
Simandhar City, Adalaj - 382421,
Ta & Dist-Gandhinagar.

અક્રમ એક્સપ્રેસ

લવાજમ (ગુજરાતી)

વાર્ષિક સભ્ય

ભારત : ૨૦૦ રૂપિયા

યુ.એસ.એ. : ૧૫ ડોલર

યુ.કે. : ૧૨ પાઉન્ડ

પાંચ વર્ષ

ભારત : ૮૦૦ રૂપિયા

યુ.એસ.એ. : ૧૦ ડોલર

યુ.કે. : ૧૦ પાઉન્ડ

D.D. / M.O. 'હાલવિદેછ
કાઉન્ડેશન'ના નામે મોકલયો.

નંબર : ૧૪, અંક : ૧૦

સાલંગ અંક : ૧૯૬

જુન ૨૦૨૨.

સંપર્ક સ્થળ :

બાળવિદ્યાલ વિભાગ

નિર્માણ સંકુલ, સીમંદાર સીરી,

આમદાવાદ-કલોલ લાઈફે,

મુખ્યો. - અદાલજ,

ગુજરાત, ઇન્ડિયા-૩૮૨૪૨૧, ગુજરાત.

કોન : ૯૮૨૫૬૯૧૬૬/૦૦

email:akramexpress@dadabhagwan.org

Website: kids.dadabhagwan.org

© 2022, Dada Bhagwan Foundation
All Rights Reserved

ઓક 'નાનું' રહિસ્થ

BUSINESS FAIR

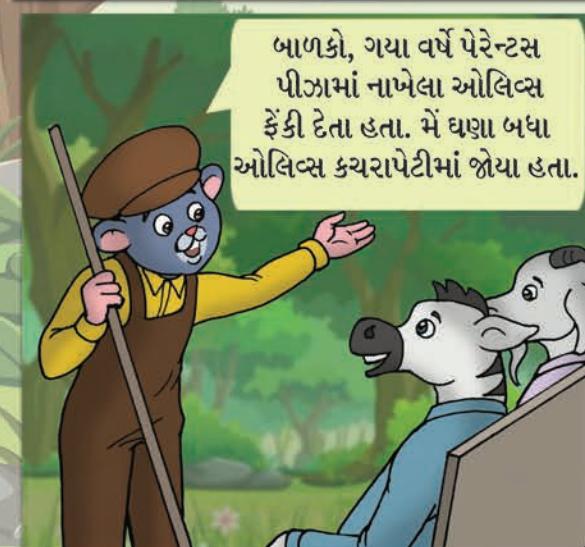

એનિમલ સ્કૂલમાં એક 'બિઝનેસ ફેર' યોજવામાં આવ્યો હતો. જે ટીમ સહૃથી વધુ પ્રોફિટ કરે, એ ટીમને પ્રાઈઝ મળવાનું હતું.

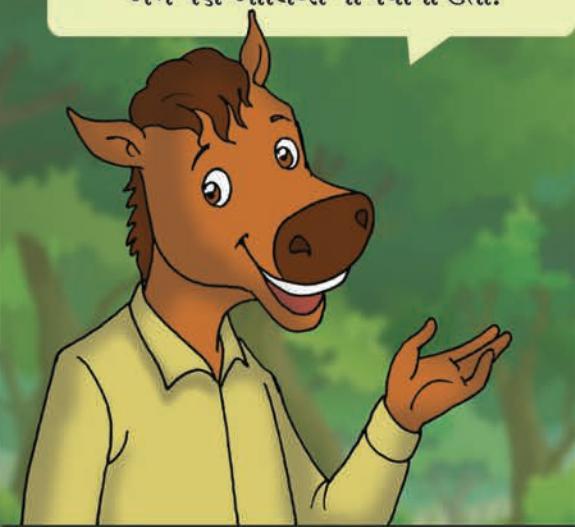

મને ઘ્યાલ છે કે તમને બધાને બિઝનેસ ફેરમાંથી ખૂબ શીખવા મળ્યું હશે. પણ વિનર તો એક જ ટીમ બને ને ? તો આ વખતના વિનર્સ છે... હુફી અને લેંગી...

અમે ફેંચ લોફ, સેન્ડવિચ બનાવવાના હતા. જેમાં
અમે પણ ઓલિવસ નાખવાના હતાં.

ભોલુની સલાહ અમારા માટે
વરદાનરૂપ બની. અમે સેન્ડવિચમાં
ઓલિવસ કેન્સલ કર્યા અને અમને ધાર્યા
કરતા વધુ પ્રોફિટ મળ્યો.

ખુબ સરસ બાળકો ! આ વાત પરથી મને
કિકેટના ઉસ્તાદ સચિન તેનુલકરનો એક
પ્રસંગ યાદ આવે છે...

એક વખત તેઓ ચેનાઈની એક હોટેલમાં હતા. એક
વેઈટરને એમની સાથે કિકેટ વિશે વાત કરવી હતી.

વેઈટરે સચિનને જણાવ્યું કે
સચિનનું આર્મગાઈ એમને
બેટિંગ કરવામાં નદે છે. સચિને
પહેલા આવું ક્યારેય નોટિસ
નહોતું કર્યું.

સચિને વેઈટરની સલાહ
સ્વીકારી અને એમના
આર્મગાઈની ડિઝાઇન બદલી.
નેક્સ્ટ ગેમ તેઓ કોઈ પણ
અગવડ વિના રમી શક્યા.

મીઠી યાણ

દાદાશ્રીની ભાવના હતી કે મહાત્માઓનું એક એવું ગામ હોય જેમાં બધા મહાત્માઓ સાથે મળીને આધ્યાત્મિક પ્રગતિ કરે. દાદાશ્રીની આ ભાવના નીરૂમા એ સાકાર કરી.

અડાલજમાં ત્રિમંદિર બંધાયું અને એ જ પરિસરમાં મહાત્માઓને રહેવા માટે એક સરસ મજાની ટાઉનશીપનું પણ નિર્માણ થયું.

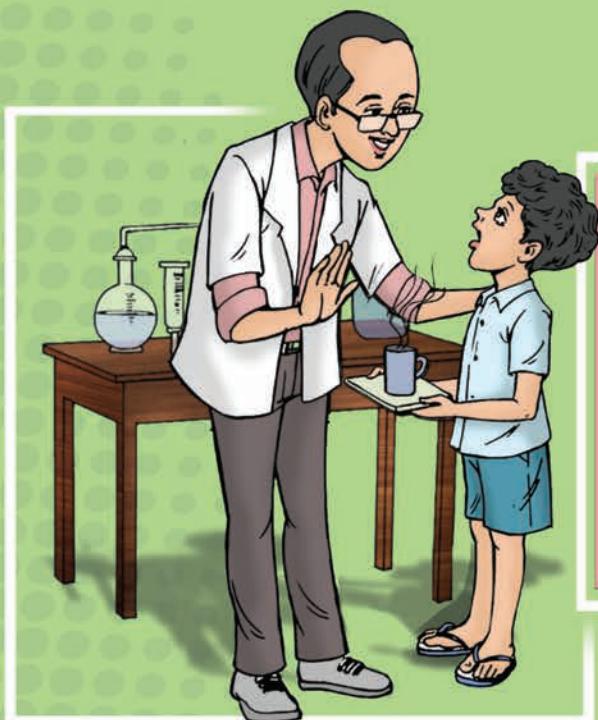
શું તમે જાણો છો કે ‘અડાલજ’ ની ભૂમિ પર આ ભવ્ય નિર્માણ થવાનો સંયોગ કેવી રીતે બેઠો ?

ઘણા સમયથી આપ્તપુત્ર ભાઈઓ અને મહાત્માઓ આ બાંધકામ માટે જમીનની ખોજ કરી રહ્યા હતા. પણ કયાંય મેળ નહોતો પરી રહ્યો. એ જ અરસામાં ગામડાના એક સીધા ચાદા બહેને નીરૂમાને ‘અડાલજ’ માં જમીન શોધવાનું સજેશન આપ્યું. નીરૂમાએ એ બહેનની વાત વધાવી લીધી. એમણે તપાસ કરાવી અને વિચારણા કરી. અને આમ, અડાલજમાં હજારો મહાત્માઓ માટે એક પરિવારની જેમ નિમંદિરની નજીક અને પૂજયશ્રીના સાંનિધ્યમાં રહેવનું એક સુંદર સ્થળ બન્યું.

મિત્રો, નીરૂમા માટે બધા જ મહાત્માઓ સરખા હતા ! કોઈ મોટું નહીં અને કોઈ છોટું નહીં. કોઈ વિશેષ નહીં અને કોઈ નીચું નહીં. તેઓ ઓપન માઈન્ડ રાખી બધા જ સજેશન્સને વધાવી લેતા. આપણે સહુ પણ નીરૂમાના પગલે ચાલી, કોઈ ઉંચ-નીચનો ભેટ લાવ્યા વગર એકબીજાના પૂરક બનીને સેવાના કામ કરીશું. કરીશું ને ?

આ તો

જેમ 'મોટા માણસ' તરીકે ઓળખાતા જાય
તેમ નમ વધારે હોય, અકડાઈ ના હોય.
અકડાઈ તો હલકાં માણસમાં હોય.

દા.ત. : મોટા સાયન્ટિસ્ટ ક્યારેય પોતાની
આવડતનો રોક ના જમાવે. તેઓ હંમેશાં નમ
રહે. જે વ્યક્તિઓ પોતાનાથી ઓછું
ભણેલાઓની સામે રોક જમાવે એને અકડાઈ
કહેવાય.

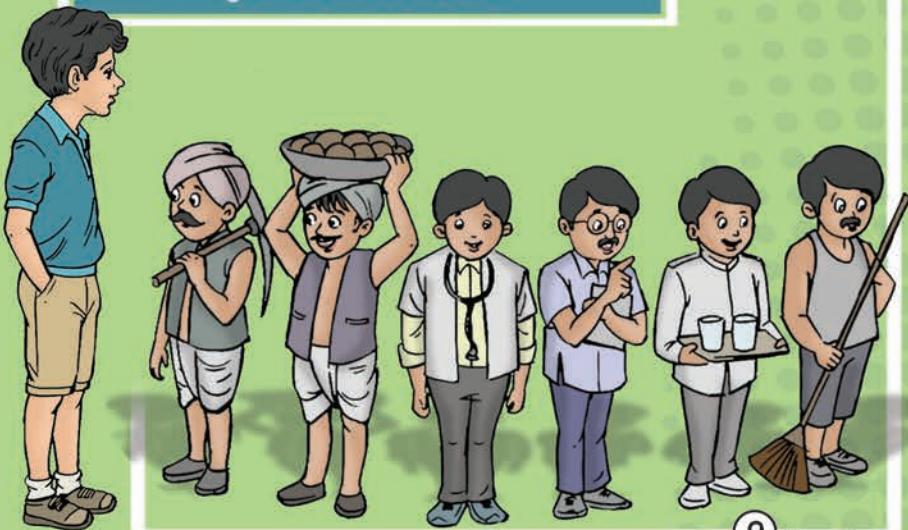

વિનયી લોકોનું વર્તન જોયા
કરવાનું. જોવાથી વિનય
આવડે.

નવી જવાન !

કોઈ સરળ હોય, નમ્ર હોય, લઘુતા હેખાડતો હોય
તો આપણને એમ થાય કે કેટલા સારા ગુણો છે.
એ સારા ગુણોને એપ્રીશિયેટ કરીએ એટલે એ
ગુણો આપણામાં પ્રગટ થાય.

કુઝની કમાણી

“૧૦...૯...૮...૭...૬” સુતિ આંખો મીંચીને મોટેથી બોલી રહી હતી. બાળકોને કુઝ પર આવ્યાને ચાર દિવસ જ થયા હતા. પણ તેઓ સારા મિત્ર બની ગયા હતા. કુઝની બધી જ રમતો રમી લીધા પછી એમણે સંતાકુકડીની રમત રમવાનું નકરી કર્યું.

સુતિની ગણતરીના અવાજથી બધાના પગ જુદી-જુદી દિશાઓમાં દોડ્યા. વ્યોમે પણ આમતેમ જોયું. એને થયું, “ધૃપાવાની જગ્યા નો એવી હોવી જોઈએ કે કોઈ વિચારી પણ ના શકે !” ક્યાં ધૃપાવું ? ક્યાં ધૃપાવું ? કરતા કરતા એ બેઝમેન્ટ તરફ દોડ્યો.

સુતિ સહુથી પહેલા કેફે એરિયા તરફ શોધવા નીકળી. “પકડાઈ ગયો, નીખીલ... સ્ટોપ. ઓકે, હવે રૂદ, વ્યોમ અને મિલી બાકી છે.” થોડીવારમાં એણે રૂદ અને મિલીને પણ શોધી લીધા.

“હવે આ વ્યોમ ક્યાં હશે ?”

“એણે સહુથી અધરી જગ્યા શોધી હશે. હું એને ઓળખું છું ને !” નીખીલે કહ્યું. બધા જ વ્યોમને શોધવા મંડી પડ્યા. પણ એ કયાંય ના જડ્યો.

છેવટે બધાએ હાર માનીને વિચાર્યુ કે વ્યોમ કદાચ ગેમ છોડીને બીજી કોઈ મજેદાર વાતમાં દૂબી ગયો

હશે. જમવાનો ટાઈમ થઈ ગયો અને બધા પોતાના પેરેન્ટ્સ પાસે પહોંચી ગયા.

બીજી બાજુ વ્યોમ તો પકડાઈ ના જવાય એવી જગ્યાએ સંતાઈને બેઠો હતો. અડધા કલાક પછી પણ કોઈ આવ્યું નહીં એટલે એણે તપાસ કરવાનું વિચાર્યુ. એ હળવેથી દરવાજો ખોલવા ગયો. પણ આ શું ? દરવાજો ખુલ્યો જ નહીં !! એણે જોરથી દરવાજાને ધક્કો માર્યો, પણ કંઈ ના થયું. વ્યોમની હથેળીઓ લાલ લાલ થઈ ગઈ પણ દરવાજાના હેન્ડલે તો હલવાનું નામ પણ ના લીધું. એણે મદદ માટે મોટેથી બૂમો પાડી. પણ એ તો જહાજના બેઝમેન્ટમાં જઈને ધૃપાયેલો. એનો અવાજ કોઈના

કાન સુધી ક્યાંથી પહોંચે ? વ્યોમ જબરજસ્ત ગભરાઈ ગયો. ચીસો પાડી પાડીને એનું ગળું બેસી ગયું.

જહાજ પર વ્યોમની ગેરહાજરી કોઈએ નોટીસ જ નહોતી કરી. વ્યોમના મમ્મી-પખાને હતું કે એ એના ફેન્ડસ સાથે હશે અને એના ફેન્ડસને હતું કે એ એના પેરેન્ટ્સ સાથે હશે.

વ્યોમની આંખો રડી-રડીને જીણી થઈ ગઈ. એને ક્યારે ઊંઘ આવી ગઈ એનો એને ખ્યાલ જ ના રહ્યો.

જ્યારે વ્યોમની આંખો ખૂલી ત્યારે સવાર થઈ ગઈ હતી અને એ જાણીતી જગ્યામાં સૂતો હતો. બારીમાંથી સમુદ્રની લહેરો અને બ્રાઉન ટેબલ જોઈને એને સમજાઈ ગયું કે એ કુઝમાં પોતાના જ રૂમમાં હતો ! તો શું જે બધું થયું એ સપનું હતું ? કે આ જે જોઈ રહ્યો છે એ સપનું છે ? એ ઊઠ્યો અને આમતેમ જોવા લાગ્યો. ત્યાં તો એના મમ્મી આવ્યા અને એને ભેટી પડ્યા, “વ્યોમ બેટા, તને ખબર છે અમે બધા કેટલા ટેન્શનમાં આવી ગયા હતા ? ! હવે ક્યારેય પણ આવી આડી-અવળી જગ્યાએ રમવા ગયો છે તો જોઈ લેજો ! ”

વ્યોમને યાદ આવ્યું કે બેઝમેન્ટમાં રડતા રડતા એણે જીવવાની આશા જ છોડી દીધી હતી. એના માટે તો આ નવો જ જન્મ હતો. પણ એને શોધ્યો કોણે ?

એ કંઈ પૂછે, એ પહેલા તો એની કૂઝ ફેન્ડ મિલી એને મળવા આવી. એ થોડી ગુસ્સામાં હતી.

“હાય મિલી.”

“તો મિસ્ટર એટિટ્યુડ ! તારી રાત કેવી હતી ? ”

વ્યોમ થોડો મૂંઝાયો. શું કહેવું એ એને ખબર ના પડી.

“તને ખબર છે, તને કોણે બચાવ્યો ? ”

“કોણે ? ”

“ગોપાલચાચા.”

“ગોપાલચાચા ? એ કોણ છે ? ”

“ભૂલી ગયો ? આપણા ફલોરની સફાઈ કરનાર. એ તને રોજ રમતા જોતા. ગઈ કાલે રાતે એમણે નોટીસ કર્યું કે તું રમીને પાછો નથી આવ્યો. ફક્ત એમને જ બેઝમેન્ટના સ્ટોર રૂમની ખબર હતી. સફાઈનો સામાન મુકવા ગયા ત્યારે એમણે તને જોયો. એ તને ઊંચકીને રૂમમાં મૂકી ગયા. આઈ એમ શ્યોર કે પહેલા દિવસે એમની સાથે થયેલી વાતચીત તને યાદ જ હશે ! ” આટલું કહી મિલી રૂમની બહાર ચાલી ગઈ.

ગોપાલચાચા સાથે બનેલો પ્રસંગ વ્યોમને યાદ આવ્યો અને એને પોતાના કરેલા વર્તન પર ભારે શરમ આવી.

કૂઝના પહેલા દીવસે પાંચેવની ફેન્ડશીપ થઈ હતી. કૂઝની મજા માણવા તેઓ

જહાજના ટોપ ફલોર પર પહોંચી ગયા હતા.

“ચાલો દુથ એન્ડ ડેર રમીએ.”

વ્યોમે સુજાવ મૂક્યો.

“હાઉ ટૂ પ્લે ?” સુતિએ પૂછ્યું.

“વેરી સિમ્પલ ! હું બોટલ ફેરવીશ. જેના તરફ બોટલનું મોહું અટકશે એનો પહેલો ટર્ન આવશે. એને પૂછવામાં આવશે “તુથ” કે “ડેર.” જો એ “તુથ” પસંદ કરશે તો એણો કોઈ પણ સવાલનો સાચો જવાબ આપવો પડશે. અને જો એ “ડેર” પસંદ કરશે તો એણો કોઈ પણ ચેલેન્જ સ્વીકારીને પૂરી કરવાની રહેશે. તો, તેથાર બધા ?” વ્યોમે બોટલમાંથી છેલ્લો ઘૂંઠડો પીને બોટલ વચ્ચે મૂકી. બધા એક ગોળાકારમાં ગોઠવાઈ ગયા. નીખીલે બોટલ ફેરવી. બોટલનું મોહું રૂદ્ર તરફ જઈને અટક્યું.

“ચલ હોશિયાર, બોલ ટુથ જોઈએ કે ડેર ?” વ્યોમે પૂછ્યું.

“ઓકે, આઈ ટેક ડેર” રૂદ્ર ચેલેન્જ સ્વીકારી.

વ્યોમ થોડીવાર માટે વિચારમાં પડી ગયો. ત્યાં તો એની નજર એક વ્યક્તિ પર પડી. એ સ્વિમિંગ પૂલની બાજુમાં પોતું મારી રહ્યો હતો. વ્યોમે એ વ્યક્તિના કપડાં તરફ જોયું અને તરત જ રૂદ્રને કહ્યું, “જા પેલા માણસને પૂછી આવ કે એ કેટલા દિવસથી નાખ્યો નથી.” બધાને જ આ ચેલેન્જ સાંભળીને હસવું આવી ગયું.

“ઓ, ઈસમે કૌનસી બડી બાત હે !” રૂદ્ર બોલ્યો.

“હાઉ સેડ ! તમને લોકોને શરમ નથી આવતી ?” મિલી તરત જ ત્યાંથી ઊભી થઈ ગઈ.

“ઓ કમ ઓન મિલી, આપણે ફક્ત થોડી મજા કરી રહ્યા છીએ.” વ્યોમે મિલીને બેસવાનો ઈશારો કર્યો.

રૂદ્ર પેલા ભાઈને જઈને પ્રશ્ન પૂછી કાઢ્યો. આ બાજુ પ્રશ્ન સાંભળીને એ ભાઈનો ચહેરો ઉદાસ થઈ ગયો તો બીજી બાજુ મિલી સિવાય બધા રૂદ્રની ‘ટેરિંગ’ જોઈને જોરથી હસી પડ્યા.

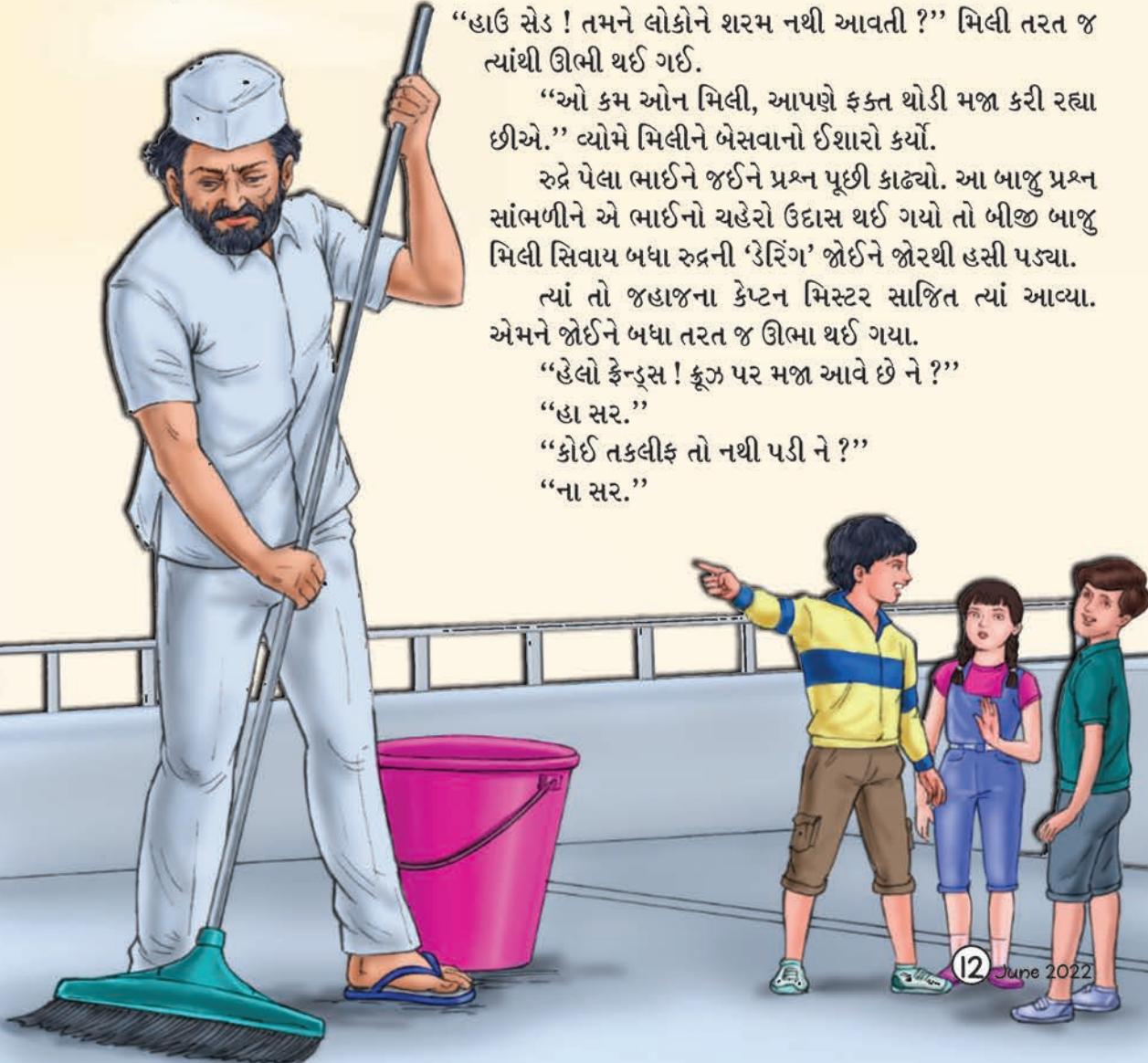
ત્યાં તો જહાજના કેપ્ટન મિસ્ટર સાજિત ત્યાં આવ્યા. એમને જોઈને બધા તરત જ ઊભા થઈ ગયા.

“હેલો ફેન્ડ્રસ ! ફૂઝ પર મજા આવે છે ને ?”

“હા સર.”

“કોઈ તકલીફ તો નથી પડી ને ?”

“ના સર.”

“ગુડ ગુડ” કહી તેઓ ત્યાંથી ચાલ્યા ગયા.

આ જોઈ મિલીએ કટાક્ષમાં તાળીઓ પાડી અને બોલી, “વાહ..વાહ..વાહ... કેપ્ટનને જોઈને તમે બધા ઊભા થઈ ગયા અને કલીનરની મશકરી કરો છો ? તમને લાગે છે કે કૂળ ફક્ત કેપ્ટનથી ચાલે છે ?”

“તો બીજું શું ? આઈ મીન કમ ઓન યાર ! કલીનર્સ શું મોટી ધાડ મારે છે ?! ખાલી સફાઈ જ તો કરે છે ને !” વ્યોમને ખભા ઊંચા ચઢાવીને કહ્યું.

મિલી માથું હલાવીને ત્યાંથી ચાલી ગઈ.

કૂળની સાયરન વાગી અને વ્યોમ વર્તમાનમાં આવ્યો. એ જ સફાઈ કરનાર જે વ્યોમના હિસાબે ‘ઘૂંઘલેસ’ હતો, એણે આજે વ્યોમની જાન બચાવી હતી. આ ઉપકારનો બદલો વ્યોમ કદાચ ક્યારેય નહીં વાળી શકે. એને એના વર્તન પર ખૂબ પસ્તાવો થયો.

વ્યોમ એના રૂમની બહાર આંટો મારવા નીકળ્યો. એક ખૂણામાં ઊભા રહી એ કૂળનું નિરીક્ષણ કરવા લાગ્યો.

એક બાજુ વેઈટર બધાને ખાવાનું પીરસી રહ્યો હતો. બીજી બાજુ બે-ત્રણ જણ સફાઈ કરી રહ્યા હતા. બધા જ ગેસ્ટ મજા માણી રહ્યા હતા.

શું થાય, જો સમયસર સફાઈ ના થાય...

શું થાય, જો શેફ ટાઇમ પર ખાવાનું ના બનાવે...

જો વેઈટર આપણાને પીરસવા ના ઊભા રહે....

કૂળની જર્ની સરસ ચાલી રહી છે, કેમ કે બધા જ પોતાનું કામ યોગ્ય રીતે કરી રહ્યા છે. દરેક જણ કંઈ ને કંઈ રોલ ભજવે છે અને દરેક કામ અગત્યનું છે. અને તેથી બધા જ રિસ્પેક્ટ અને આદરના હક્કાદાર છે.

આ વિચારોથી વ્યોમને બધું જ હળવું લાગ્યું. એણે મનોમન નક્કી કર્યું કે એ ક્યારેય કોઈ પણ વ્યક્તિને પોતાનાથી નીચી નહીં માને. હંમેશાં બીજાના પોઝિટિવ પોઈન્ટ્સ જોઈને પોતાના અહેંકારને ડાઉન રાખશે. ત્યાં તો એના ઇન્ડસ નીખીલ, સ્તુતિ, રૂદ્ર અને મિલી ત્યાં આવી પહોંચ્યા.

“આર યુ ઓકે વ્યોમ ?”

“યસ, થેન્ક્સ ટુ ગોપાલચાચા. આઈ હેવ નેવર બિન બેટર ! આટલું સારું તો મેં પહેલા ક્યારેય ફિલ નથી કર્યું.” વ્યોમના અવાજમાં સાચી સમજણાનો રણકાર હતો.

તમारी जातवे चकासी जुओ !

नीये आपेली दरेक परिस्थितिओमां किश अने रिशनो एप्रोच जुदो-जुदो छे. तमे कोना जेवुं वलाश राखवानुं पसंद करशो ?

केटली महेनतथी पोतुं मार्यु छे. फ्लोर सुकाय अथवा पगलां ना पडे एवी रीते जर्इश.

पगलां पडे तो हुं शुं करुं ? मारे उतावण छे.

फ्लोर भीनो छे कारण के हमधां ज पोतुं मरायुं छे.

किश अने रिशे पेकेटमांथी चिप्स खाधी.

रिशे पेकेट रस्ता पर फैक्युं.

सळाई करनारने वधु महेनत ना पडे ते माटे किशे डस्टबिन शोधीने एमां फैक्युं.

टाउनशीपनी बहार नीकणती वधते गेट पर किश हमेशां सिक्युरिटी गार्डने 'ज्य सचियानंद' कहीने नीकणे.

रिश पोताना काम साथे काम राखे. अने तो घ्याल पश ना होय के गेट पर सिक्युरिटी गार्ड हता के नहीं.

પ્રશ્નકર્તા : મને બધા માટે સરખો રિસ્પેક્ટ (વિનય) નથી આવતો. ટીચર અને ડૉક્ટર માટે વધારે આવે અને વોચમેન કાકા માટે ઓછો આવે. તો એવું કેમ થાય છે?

પૂજ્યશ્રી : આપણાને એમ થાયને કે આ તો વોચમેન છે. એને પગાર આપીએ છીએ. મારી તબિયત બગડે તો ડૉક્ટર કામ લાગે. ટીચર મને ભષાવે છે. એટલે એવું રહે. પણ આપણે કોઈના નેગેટિવ નહીં જોવાના. એટલું તો થાય ને?

પ્રશ્નકર્તા : હા.

પૂજ્યશ્રી : વોચમેન ફાલતુ માણસ લાગે તો કહેવાનું કે, બિચારા રાતભર સેવા કરે છે, બાર કલાક દરવાજા પર ઊભા રહે છે. ચોરીઓ નથી કરતા, ખોટું નથી બોલતા, ખોટા માણસોને બિલ્ડિંગમાં ઘુસવા નથી દેતા. ભલા માણસ છે. સિન્ચિયરલી કામ કરે છે. આ રીતે આપણે બધાના પોઝિટિવ જોવાના. પોઝિટિવ જોઈએ એટલે ઈક્વિવેલેન્ટ (એક સરખું) આવી ગયું. આપણે કોઈને નીચા ગણતા નથી. પણ થોડું લાગે કે આ ટીચર છે, આ ડૉક્ટર છે, આ ટીપકભાઈ આવ્યા તો થોડા ઊંચા (ઉંચા ગણીએ) થઈ જઈએ. એ ફેર પડે. પણ જેથી કરીને કોઈને નીચા નહીં ગણવા અથવા તો બધાના પોઝિટિવ જોવા.

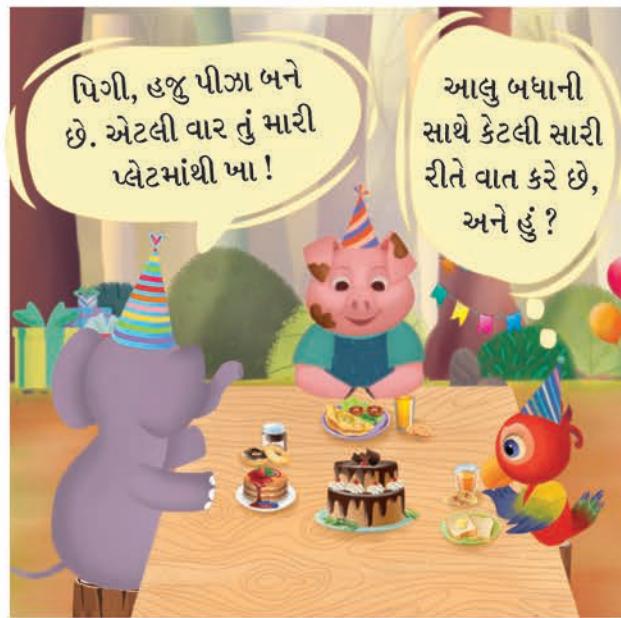
એવું લાગે કે આ બોસ છે અને આ અંડરહેન્ડ (બોસની નીચે કામ કરનારા) છે. પણ આપણે પોઝિટિવ જોવું. અંડરહેન્ડ હોયને તો જ પેલો બોસ કહેવાય ને? તો બોસની કિંમત કે અંડરહેન્ડની કિંમત!

પ્રશ્નકર્તા : અંડરહેન્ડની.

પૂજ્યશ્રી : એ લોકો ના હોય તો આપણાને બોસ કોણ કહે? એટલે આવું બધું સમજવું. હું તો ત વર્ષનો બાબો હોયને એનેય મોટો ગણું, કે આ ૮૦ વર્ષના (જે ગુજરાતી ગયા હતા તે) પાછા આવ્યા તે આ ૮૭ વર્ષના કાકા છે. જ્ય સચ્ચિદાનંદ બાબા. તો પછી મોટો કહેવાય કે ના કહેવાય આપણાથી?

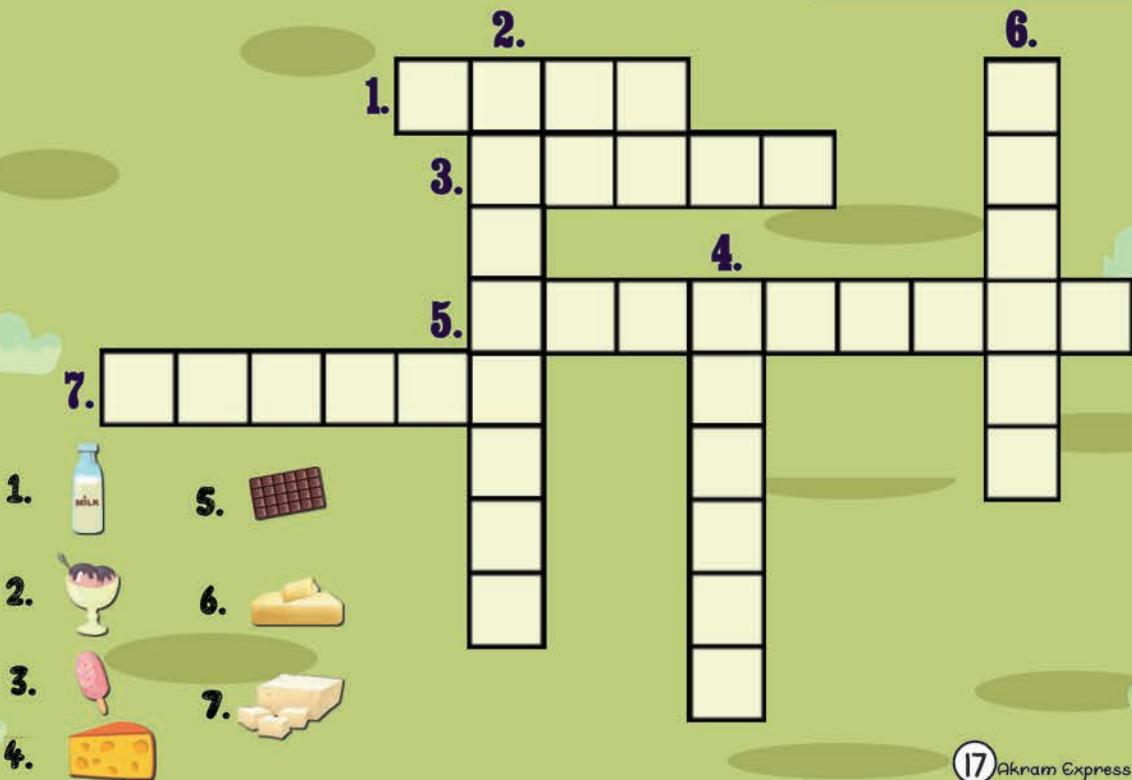
AALOO CHILLY

આણો રમીએ...

પીકચરના નામ
અંગ્રેજુમાં લખો

જીવંત ઉદાહરણ - ૧

ખરો સમાટ

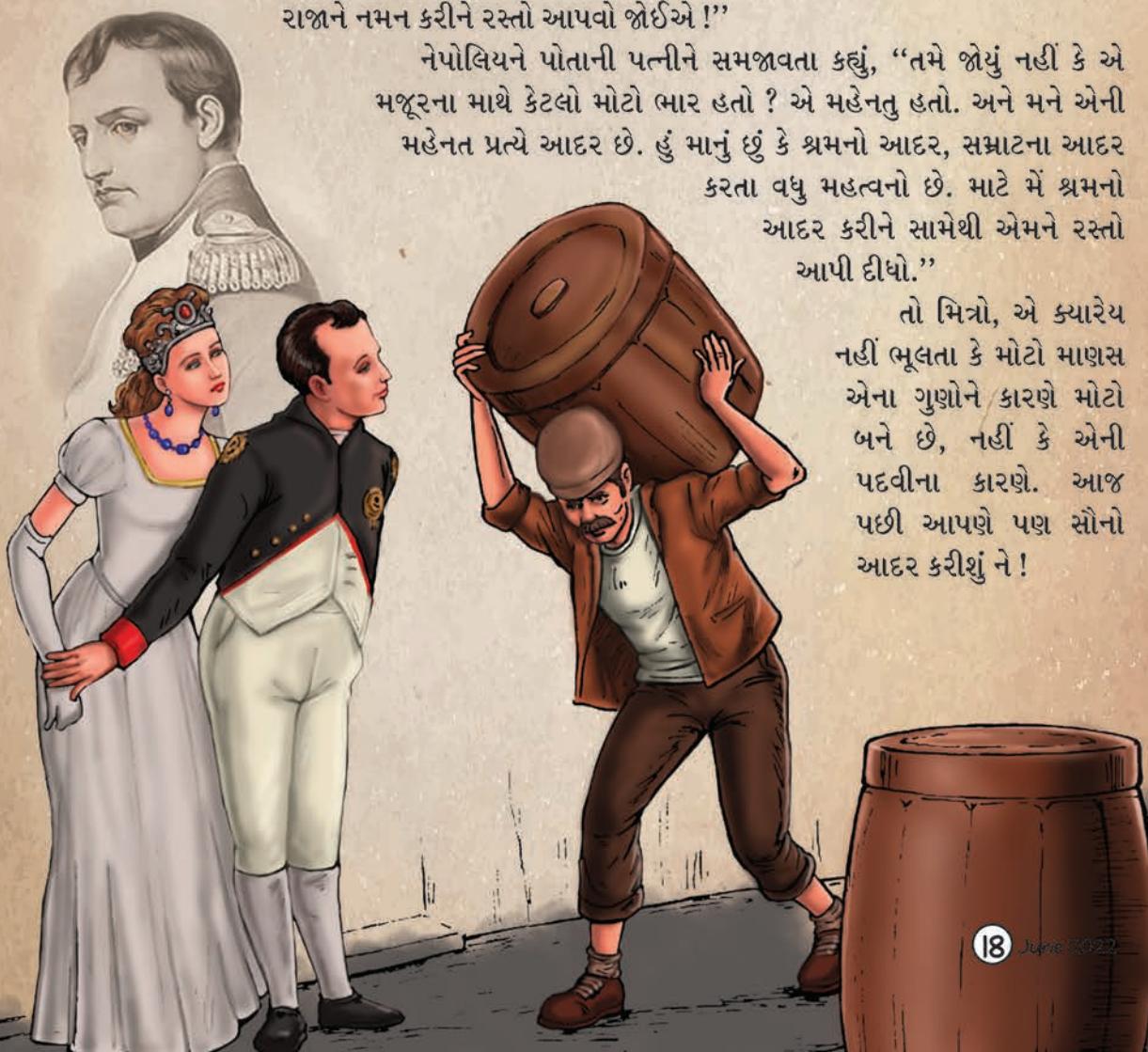
ને

પોલિયન બોનાપાર્ટ ફાન્સના મોટા સમાટ હતા. એક દિવસ તેઓ પોતાની પત્નીને લઈને નગરમાં ફરવા માટે નીકળ્યા. એક નાની એવી ગલીમાંથી એ પસાર થઈ રહ્યા હતા. એમણે જોયું કે સામેથી એક મજૂર માથા પર મોટો ભારો લઈને આવી રહ્યો છે. જેવો પેલો મજૂર નજીક આવ્યો કે નેપોલિયન તરત ૪ એના રસ્તામાંથી ખસી ગયા ને એ મજૂરને જવા દીધો.

નેપોલિયનની પત્નીને એ મજૂર પર ખૂબ ગુસ્સો આવ્યો. એમણે નેપોલિયનને કહ્યું, “તમારે આ મજૂરને શિક્ષા કરવી જોઈએ. અને એટલી સામાન્ય સમજ પણ નથી કે રાજાનો આદર કરવો જોઈએ અને રાજાને નમન કરીને રસ્તો આપવો જોઈએ!”

નેપોલિયન પોતાની પત્નીને સમજાવતા કહ્યું, “તમે જોયું નહીં કે એ મજૂરના માથે કેટલો મોટો ભાર હતો? એ મહેનતું હતો. અને મને એની મહેનત પ્રત્યે આદર છે. હું માનું છું કે શ્રમનો આદર, સમાટના આદર કરતા વધુ મહત્વનો છે. માટે મેં શ્રમનો આદર કરીને સામેથી એમને રસ્તો આપી દીધો.”

તો મિત્રો, એ ક્યારેય નહીં ભૂલતા કે મોટો માણસ અના ગુણોને કારણે મોટો બને છે, નહીં કે એની પદવીના કારણે. આજ પછી આપણે પણ સૌનો આદર કરીશું ને!

જીવંત ઉદાહરણ - ૨

કલામને દિલથી સલામ

એ

ઈવેન્ટમાં ભારતના ભૂતપૂર્વ રાષ્ટ્રપતિ ડૉ. એ. પી. જે. અબ્દુલ કલામ આમંત્રિત મહેમાન હતા. ડૉ. કલામ માટે એક ખુરશી રિઝર્વ કરવામાં આવી હતી. પણ એમણે એના પર બેસવાનો ઈન્કાર કરી દીધો. જાણો છો કેમ ? કારણ કે એ ખુરશી અન્ય મહેમાનોની ખુરશીઓ કરતા વધુ સ્પેશિયલ અને મોટી હતી.

કેવો ઉચ્ચ ભાવ ! ‘હું કોઈનાથી મોટો છું !’ એવું ના તો એમના મનમાં હતું કે ના એમણે ક્યારેય એવો દેખાડો કર્યો હતો !

જાણો છો રાષ્ટ્રપતિ બન્યા બાદ જ્યારે પહેલી વાર ડૉ. કલામ પોતાના રાજ્યમાં ગયા હતા ત્યારે તેમણે પોતાના કયા પ્રતિષ્ઠિત મહેમનોને રાજ્યભવનમાં આમંત્રિત કર્યા હતા ? એક મોચી અને એક નાનકડી હોટલના કર્મચારીને.

‘મારાથી કોઈ ઓછું ભણેલો છે કે ઓછા સ્ટેટસવાળો છે’ એવી ભાવના ડૉ. કલામના હદ્યમાં ક્યારેય નહોતી. એમનામાં એવી ગજબની નમતા હતી કે કોઈ પણ વ્યક્તિ સાથે સરળતાથી મિત્રતા કરી લેતા !

Posted at Adalaj Post Office on 08th of every month

9th May Pujyashree's B'day celebration

BMHT, LMHT
સમરકેમ્પ જલક
માટે કરો
Scan QR code

ચાલો રમીરમેના જવાબ

અકુમ એક્સપ્રેસના સભ્યો માટે સૂચના

- ૧.આપનું લવાજમ પૂરું કાયદે થાય છે, તે કઈ રીતે જાણશો? આપના આપેલ અકમ એક્સપ્રેસના કવરના એટ્રેસ લેબલ પરના મેખારશીય નંબરના છેલ્લા છ અંક તપાસો. દા.ત. AGITપપ્પ/૦૮-૨૦૨૮ એટ્ટે તમારું લવાજમ ઓગષ્ટ - ૨૦૨૮માં પૂરું થાય છે.
અકમ એક્સપ્રેસ રિન્યુઅલની વિગત (લવાજમ અને સંપર્કસૂત્ર) 'સંપાદકીય' પેજ પર આપેલ છે.
૨.જો આપને કોઈ મહિનાનું અકમ એક્સપ્રેસ ન મળો તો ફોન નં. ૮૧૧૫૦૦૭૫૦૦ પર નિયેની વિગતો WhatsApp કરવો.
૧) કાચી પાવતી નંબર અથવા ID No., ૨) પાડુ એટ્રેસ-નીડ કોડ સહિત ૩) જે મહિનાનું મેંગેજિન નથી મળ્યું એ મહિનો.

માલિક - મહાવિદેહ કાઉન્સિલ વતી પ્રકાશક, મદ્રાસ અને તંત્રી - ડિમ્પલ મહેતા દ્વારા

અંબા ઓફિસેટ - B-99 GIDC, Sector - 25 ગાંધીનગર - ઉત્તરાયણ ખાતે છપાવી પ્રકાશિત કર્યું છે.